

Minningarorð um

Poul Poulsen og Richard Poulsen av Eiði

Nú tynnist í vinarskaranum.

Fyrst fór Poul 29/9-2012 og nú fór Richard 24/10-2014

Tvey av mínum systkinabørnum, sum stóðu mær ógvuliga nær.

Fyrst nøkur orð um Poul, syskinabarnið í móðurætt.

Poul var føddur í Vestmanna 6/6-1950, sonur Onnu Poulsen av Eiði og Emil

Poulsen úr Vestmanna, sum fyrst við Stell Argus í 1957. Tá "Stellan" var farin, kom Poul til Eiðis saman við mammu síni og beiggjanum, Hans Peturi. Tey fluttu inn til abba og ommu okkara, og sostatt komu vit at fylgjast upp ígjøgnum barnaárin, meira og minni. Eina tíð búði Poul hjá okkum, av tí at mamma hansara (Anna mostur)

arbeiddi sum kokkur uppi á Loranstøðini, sum tá var í gerð. Síðani komu ungdomsárin, har vit mangan villan fóru, bæði so og so. Árin fara og unglingar bliva til menn. Sum 15 ára gamal fór Poul til skips við Sundabúgvannum, sum tá var vanligt. Har komu vit at vera til skips saman fyrstu ferð, síðani eitt ár við Pi-son. Sum 17 ára

gamal fór Poul til Havnar at læra til bilsmið. Eftir lokna útbúgving kom Poul aftur til Eiðis, har hann fann sær konu, og settu tey búgv á Eiði. Okkara vegir skiltust ongantíð, vit vóru t.d. saman við 5 skipum.

Nógv kann man siga um Poul, hann var t.d. vinarligur og góðsligur, har var stutt "inn til barnið", altíð í góðum lag og gjørdi sitt arbeiði til lítar. Tey síðstu árin var Poul vaktarmaður á Bláa Kross heiminum, har hann var nógv avhildin við sínum lætta sinni og jaligu atferð.

Poul bleiv sjúkur í mars mánaði og doyði longu í septembur av herviligari krabbasjúku. Hann bar sína sjúku við tolni og góðum vónum, gramdi seg ongantíð um sína støðu. Vón hevði hann til tað síðsta, men mátti sum so mangur dvína fyri sjúkuni. Tað var hart at síggja eitt so gott menniskja tikið burtur her frá alt ov tíðliga.

So til Richard, syskinabarnið í faðirætt

Richard var føddur 25/11-1949. Sonur Hans J. Poulsen og Katrinu Poulsen, bæði av Eiði, og vaks hann upp her á Eiði. Ein stak penur og prúður unglingi. Vit vuku upp saman, av tí at tað var bert eitt hús ímillum heim okkara, og páparnir vóru brøður. So vit høvdu nógv saman.

So komu vit at sigla saman við 7 skipum, bæði til ísfisk og langar saltfiskatúrar, har man kemur hvørjum ørðum ógvuliga nær.

Richard var ein kempa til arbeiðis, hansara dagsverk lá ongantíð eftir. Richard arbeiddi tey seinastu árin sum borari og sprengimeistari bæði hjá J&K Petersen og Articon, har hann var nógv avhildin. Richard var eitt gott menniskja. Var altíð klárur við tí góða orðinum, men kundi verða speiskur og bersøgin, men gávumildur sum fáur. Minnið hevði hann gott, hann kundi siga, at tað var ikki so gott við so góðum minni, tí man mintist líka væl tað ringa sum tað góða. Richard var ein nógv belisin maður; um tað so var tann griska gudalæran ella rómverjarikið, so visti hann alt.

Poul Poulsen

Richard Poulsen

Og tað var næstan ikki tað ting, sum hann ikki visti.

Eingin veit á morgni at siga, hvar man á kvøldi gistir, sigur orðatakið. Lítið grunaði tað meg, tá vit sótu og tosaðu við einum kaffimunni sunnudagin, at eg skuldi hava verið við at borið hann til gravar áðrenn sunnudagur kom aftur.

Nú eru so Poul og Richard farnir, so at siga í góðum árum, ella alt ov ungir.

Og til tykkum, sum hava mist: Anna og børnini,

og Poula og Hans Jákup. Goymið nú tey góðu minnini, tey eru gull verd. Við hesum fáu orðum, vil eg lýsa frið yvir minnini um Poul og Richard.

Systkinabarn tykkara, Rólant

Tøkk

Hjartaliga takka vit øllum, ið sýndu samkenslu og hjálpsemi, tá ið okkara elskaðu foreldur, verforeldur, omma, abbi, langomma og langabbi

Símun Pauli Poulsen

f. 08.02.1924 d. 28.09.2014

Justa Poulsen

f. 19.09.1924 29.10.2014

andaðust og vórðu jarðað.

Tøkk til Moniku, Anna Mariu og Sólberg fyri góð orð í kapellinum og kirkjuni.

Tøkk til Sámál Matras Kristiansen fyri vakran sang í kirkjuni.

Tøkk til tykkum, ið sendu peningagávu til miðsionshúsið Thabor.

Tøkk til Eyðgerð og Moniku fyri góð orð í kapellinum og í kirkjuni.

Tøkk til »Vega« fyri vakran sang í kirkjuni.

Tøkk til tykkum, ið sendu peningagávu til leguhúsið í Nesvík.

Tøkk til heimarøktina og sjúkrarøktarfrøðingar, Eysturoyar Røktar- og ellisheim og Gøtubrá.

Tøkk til Havstein prest fyri góð orð í kirkjuni og vitjanir í heiminum, til kirkjutænarar, sangarar og gravara.

Tøkk tit, sum bakaðu og hjálptu so væl í ervinum.

Tøkk tit, sum sendu blómur og kransar og fylgdu mammu og pápa til teirra seinasta hvíldarstað.

Somuleiðis ynskja vit tykkum eini gleðilig jól og eitt av Harranum vælsignað nýggjár.

Rosít Ebba og Hans við familju